

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/131/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109212480
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8109212480.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcov v 1. rade: G.. E. Š.Á., J.. XX.X.XXXX, bytom A.. N. XXX/XX, I. J. Y.L., v 2. rade: E. Š., J.. X.X.XXXX, bytom A.. N. XXX/XX, I. J. Y., v 3. rade: S. Š., J.. XX.XX.XXXX, bytom A.. N. XXX/XX, I. J. Y., v 4. rade: L. Š., J.. XX.X.XXXX, G. A.. N. XXX/XX, I. J. Y., zastúpená matkou ako zákonnou zástupkyňou, t.j. žalobkyňou v 1. rade, všetci žalobcovia právne zastúpení: Advokátska kancelária AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpenému JUDr. Máriou Sokolovou, zamestnankyňou - právničkou spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, v konaní o náhradu škody takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 8.620,91 EUR, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. žalovaný je p o v i n n ý uhrádzať žalobkyni v 1. rade od 1.4.2015 sumu 106,97 EUR mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci s tým, že túto sumu bude zvyšovať o určené percentuálne zvýšenie, v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa zvyšovania pozostalostnej úrazovej renty,

III. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 4.646,62 EUR, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

IV. žalovaný je p o v i n n ý uhrádzať žalobkyni v 2. rade od 1.4.2015 sumu 57,66 EUR mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci s tým, že túto sumu bude zvyšovať o určené percentuálne zvýšenie, v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa zvyšovania pozostalostnej úrazovej renty,

V. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 4.646,62 EUR, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

VI. žalovaný je p o v i n n ý uhrádzať žalobcovi v 3. rade od 1.4.2015 sumu 57,66 EUR mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci s tým, že túto sumu bude zvyšovať o určené percentuálne zvýšenie, v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa zvyšovania pozostalostnej úrazovej renty,

VII. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 4. rade sumu 4.646,62 EUR, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

VIII. žalovaný je p o v i n n ý uhrádzať žalobkyni v 4. rade od 1.4.2015 sumu 57,66 EUR mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci s tým, že túto sumu bude zvyšovať o určené percentuálne zvýšenie, v súlade s príslušnými právnymi predpismi týkajúcimi sa zvyšovania pozostalostnej úrazovej renty,

IX. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

X. žalovaný je povinný nahradiť žalobcom trovy konania v sume 4.943,84 EUR, na účet právneho zástupcu žalobcov, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

XI. žalovaný je povinný nahradiť trovy konania štátu vo výške 25,73 EUR na účet Okresného súdu Prešov, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu doručenou dňa 10.6.2009 navrhli žalobcovia, aby súd uložil žalovanému vyplácať pre žalobcov mesačnú rentu počnúc spätne od 5.11.2007 a to:

- žalobkyni v 1. rade G. E. Š., J. XX.X.XXXX mesačne počnúc od 5.11.2007 do 5.7.2008 sumu 693,37 EUR, od 6.7.2008 naďalej sumu 683,94 EUR,

- žalobkyni v 2. rade E. Š., J. X.X.XXXX mesačne počnúc od 5.11.2007 do 5.7.2008 sumu 148,60 EUR, od 6.7.2008 naďalej sumu 144,40 EUR, až do času, kým nebude schopná sama sa živiť,

- žalobcom v 3. rade S. Š., J. XX.XX.XXXX mesačne počnúc od 5.11.2007 do 5.7.2008 sumu 148,60 EUR, od 6.7.2008 naďalej sumu 144,40 EUR, až do času kým nebude schopný sám sa živiť,

- žalobkyni v 4. rade L. Š., J. XX.X.XXXX mesačne počnúc od 5.11.2007 do 5.7.2008 sumu 148,60 EUR, od 6.7.2008 naďalej sumu 144,40 EUR, až do času kým nebude schopná sama sa živiť,

a to vždy k 25. dňu v mesiaci s tým, že čiastky splatné ku dňu právoplatnosti rozsudku je povinný zaplatiť jednorázovo do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovia zároveň žiadali uložiť žalovanému povinnosť nahradiť im trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

V rámci odôvodnenia žaloby žalobcovia poukázali na to, že dňa 5.11.2007 v čase o 6.00 hod. občan Ukrajiny a Rumunska E. M. riadil ako vodič dodávkové motorové vozidlo zn. Mercedes Benz, typ Sprinter poznávací značka Ukrajiny 93593 MO po ceste č. I/18 smerom od obce Lipníky na Vranov nad Topľou, kde v úseku klesania, zv. Petič, okr. Prešov v pravotočivej zákrute v dôsledku neprimeranej rýchlosti nezvládol riadenie vozidla a prešiel do protismeru, kde čelne narazil do protiúdieho osobného motorového vozidla Škoda Octavia EČ: G. XXXJB, ktoré riadil S. Š., J. XX.X.XXXX manžel žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. až 4. rade, ktorý pri zrážke utrpel zranenia ťažkého charakteru, ktorým po prevoze do nemocnice dňa 5.11.2007 o 14.30 hod. podľahol.

Žalobcovia zároveň citovali ustanovenia § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ako aj ustanovenia § 24 ods. 2 písm. d) a e) a § 16 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení s poukazom na skutočnosť, že pri škode spôsobenej prevádzkou cudzozemského motorového vozidla poskytuje poisťovňa plnenie z garančného fondu Slovenská kancelária poisťovateľov. Z odôvodnenia žaloby ďalej vyplýva aký bol čistý príjem neb. S. Š., aké dôchodky boli priznané žalobcom, teda žalobkyni v 1. rade vdovský dôchodok a žalobcom v 2. až 4. rade sirotské dôchodky, aký bol príjem žalobkyne v 1. rade, aký bol celkový príjem rodiny a akú sumu predstavuje strata na príjmoch rodiny, pričom pri výpočte mesačnej renty žalobcovia vychádzali zo skutočnosti, že životná úroveň manželov je rovnaká, preto polovica celkového príjmu rodiny by patrila manželke a po zohľadnení výživného na maloleté deti v priemere po 7.000,- Sk na každé dieťa, by ostalo spolu pre manželov 3.176,90 EUR, t.j. pre každého po 1.588,50 EUR. Žalobcovia citovali taktiež ustanovenie § 448 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti poukázali na to, že ak za života poškodeného nedošlo k stanoveniu vyživovacej povinnosti zomretého súdnym rozhodnutím, súd v konaní o náhrade škody bude existenciu a výšku škody posudzovať ako otázku predbežnú.

Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že okruh oprávnených osôb (pozostalých) vyplývajúci z ustanovenia § 448 Občianskeho zákonníka, teda osôb, ktorým zomretý bol povinný poskytovať výživné, ako aj osôb, ktorým výživné v skutočnosti poskytoval (hoci voči nim nemal zákonnú vyživovaciu povinnosť) obsahovala právna úprava účinná do 1.8.2004 a podľa novej právnej úpravy účinnej od 1.8.2004 nárok na pozostalostnú úrazovú rentu má už iba fyzická osoba voči ktorej mal zomretý v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, okruh oprávnených osôb sa teda zredukoval. Z uvedeného vyplýva, že nárok na pozostalostnú úrazovú rentu má len osoba, ktorej bol zomretý povinný poskytovať výživu na základe rozhodnutia súdu, z týchto dôvodov považuje žalovaný nárok žalobcov za neoprávnený a navrhuje žalobu zamietnuť.

Žalobkyňa v 1. rade v rámci výsluchu pred súdom dňa 3.3.2010 poukázala na to, že trestné stíhanie voči osobe, ktorá zavinila nehodu prebieha na Ukrajine, avšak znalci ešte na Slovensku uzavreli nehodu tak, že ju zavinil cudzí štátny príslušník s tým, že príčinou nehody bol mikrospánok vodiča, ktorý následne prešiel do protismeru. Žalobkyňa v 1. rade sa taktiež vyjadrila, že vodič vozidla, ktoré zavinilo nehodu bol hospitalizovaný v nemocnici odkiaľ ušiel, ale neskôr bol zadržaný a odovzdaný na Ukrajinu. Poukázala na to, že manžel bol v uvedený deň na ceste do Bratislava, kde si mal vybaviť formality ohľadom novej práce, keďže mal nastúpiť do spoločnosti Volkswagen finančné služby. Uviedla, že najstaršia dcéra študuje na 8-ročnom gymnáziu a je v maturitnom ročníku, pričom má výdavky na školné 40 EUR mesačne, stravu 25 EUR mesačne, taktiež má zvýšené výdavky v súvislosti so stužkovou, ďalšie výdavky má na cestovné, náklady s doučovaním na vysokú školu, výdaje na oblečenie, hygienu a pod.. Ďalej uviedla, že syn, teda žalobca v 3. rade študuje od 1.9.2009 na štátnom gymnáziu, pričom dovtedy študoval na súkromnom 8-ročnom gymnáziu, avšak vzhľadom na to, že príjem rodiny sa zmenšil, preložila ho na štátne gymnázium, kde nie sú fixné mesačné poplatky, ale sú tam taktiež poplatky v súvislosti so zabezpečením kníh, resp. školských potrieb. Uviedla, že syn hráva futbal, preto má výdavky v súvislosti s výstrojom, cestovným a pod.. Ohľadom najmladšej dcéry, žalobkyne v 4. rade, uviedla, že táto je štvrtáčkou na základnej škole a má taktiež výdavky v súvislosti so stravou, ako aj výdavky na cestovné, školské potreby, ošatenie, hygienické potreby a pod.. Žalobkyňa zároveň uviedla, že manžel mal v súvislosti so svojim zamestnaním, okrem príjmu, aj ďalšie výhody a to, služobné auto, ktoré mohol používať aj na súkromné účely, pričom aj v zamestnaní do ktorého mal nastúpiť by mal k dispozícii služobné auto, ktoré by mohol používať aj na súkromné účely. Taktiež mal k dispozícii firemný telefón, na ktorom mal neobmedzený kredit. Vzťahoval sa na neho aj sociálny program, a to preplatenie určitej časti nákladov na dovolenku aj mimo územia SR resp. mu boli preplácané aj návštevy kúpaliska, kina, divadla a pod..

Z doplnenia výsluchu žalobkyne v 1. rade zo dňa 29.9.2010 vyplýva, že najstaršia dcéra, t.j. žalobkyňa v 2. rade bola prijatá na Paneurópsku vysokú školu práva v Bratislave, kde sa platí ročný poplatok v sume 200 EUR. Keďže potrebovala notebook zakúpila jej ho za sumu 820 EUR, internát platí 150 EUR mesačne, na cestu domov 2-krát mesačne potrebuje na cestovné po zľavách asi 40 EUR, strava predstavuje asi 150 EUR mesačne a taktiež má výdavky na mestskú dopravu. Ohľadom syna, t.j. žalobcu v 3. rade poukázala na to, že je v 2. ročníku gymnázia a prihlásil sa na polointenzívny kurz angličtiny tzv. Cambridge, ktorý stojí 105 EUR. Taktiež absolvoval turistický výcvik, ktorý stál 40 EUR a výlet do Poľska 100 EUR. Poukázala na to, že zvýšené výdavky má aj s mladšou dcérou, t.j. žalobkyňou v 4. rade, ktorá nastúpila do 5. ročníka, kde je už výuka dvoch jazykov, pričom kniha na nemčinu stojí 20 EUR, na angličtinu 40 EUR, tiež má vyššie poplatky za stravu a 130 EUR poplatok za školu v prírode.

Žalobkyňa v 2. rade E. Š. S., J. X.X.XXXX v rámci výsluchu pred súdom dňa 21.4.2010 vypovedala, že študuje na súkromnom gymnáziu, ktoré je zamerané na jazyky, kde je poplatok 40 EUR mesačne, pričom v rámci školy absolvovala aj jazykové kurzy Cambridge (v šk. roku 2007/2008), pričom v rámci tohto štúdia, resp. kurzu existuje viacero levelov, ktoré končia skúškou, za čo sa platí napr. 5. a 6. level 3.500,- Sk, 7. level 4.500,- Sk a 8. level okolo 5.000,- Sk, pričom toto štúdium bolo zakončené záverečnými skúškami, ktoré boli v Košiciach, kde ich skúšali učitelia priamo z univerzity v Cambridge a certifikát za ukončenie štúdia stál 5.500,- Sk. Ďalej poukázala na to, že má výdavky na školské potreby, keďže si potrebovala zabezpečiť knihy v súvislosti so spomínaným jazykovým kurzom a to 3 knihy po 20,- Sk a knihy si zakúpila aj v súvislosti s tým, že je v maturitnom ročníku. Taktiež chodí na doučovanie v súvislosti s prijímacími pohovormi na vysokú školu, preto má výdavky na cestovné do Košíc. Ďalšie má výdavky v súvislosti so stužkovou, ako aj bežné výdavky so stravou, ošatením, hygienickými potrebami a pod..

Zo správy Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 31.3.2010 o stave konania vyplýva, že trestné stíhanie proti obvinenému E. M. na území SR bolo prerušené a žiadosťou zo dňa 8.9.2008 bol príslušný kompetentný orgán Ukrajinskej republiky prostredníctvom Generálnej prokuratúry SR požiadaný o prevzatie trestného stíhania s odvolaním sa na článok VI a článok VIII ods. 1 písm. a), b), g) Európskeho dohovoru o odovzdávaní trestného konania podpísaného v Štrasburgu dňa 13.2.1992. Po doručení rozhodnutia z Ukrajiny, bolo Okresnou prokuratúrou Prešov vypracované uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní a následne o uznesenie o zastavení trestného stíhania na našom území.

Uznesením prokuratorky Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 31.3.2010, sp. zn. 3Pv 976/07 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku pokračuje v trestnom stíhaní, ktoré je vedené proti obvinenému E. M., J. XX.X.XXXX v Molnycii, Ukrajina, trvale bytom Ukrajina, Molnycia, Hercajivského okresu Černiveckej oblasti pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 5.11.2007 v čase o 06.00 hod. v Slovenskej republike po

ceste č. I/18 v smere od obce Lipníky na Vranov nad Topľou, okr. Prešov viedol dodávkové motorové vozidlo zn. Mercedes Benz, typ Sprinter, poznávacej značky Ukrajiny 93593 MO, pričom pri klesaní v úseku zv. Petič, v pravotočivej zákrute v dôsledku neprimeranej rýchlosti nezvládol riadenie vozidla, prešiel do protismeru, kde čelne narazil do protiidúceho osobného motorového vozidla Škoda Octavia EČ: G. XXXJB, ktoré viedol S. Š., ktorý pri zrážke utrpel zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice dňa 5.11.2007 o 14.30 hod. podľahol, nakoľko pominul dôvod na prerušenie trestného stíhania.

Uznesením Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 31.3.2010 bolo trestné stíhanie proti obvinenému E. M., J. XX.X.XXXX pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona zastavené, nakoľko trestné stíhanie nie je prípustné z dôvodu, že tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Z odôvodnenia tohto uznesenia zároveň vyplýva, že Okresnej prokuratúre Prešov bol doručený rozsudok V mene Ukrajiny sp. zn. 1-62/2009 zo dňa 25.6.2009, z ktorého vyplýva, že E. I. M. bol uznaný zo spáchania zločinu v zmysle článku 286 časť 2 Trestného zákona Ukrajiny a bol mu uložený trest vo výške 3 rokov väzenia bez toho, aby bol zbavený práv vodiča dopravných prostriedkov, pričom bol oslobodený od uväznenia s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 rokov a 6 mesiacov a boli mu uložené povinnosti predpokladané v článku 76 Trestného zákona Ukrajiny a nevcestovať za hranice Ukrajiny na trvalý pobyt bez súhlasu trestnoprávných orgánov a oznámiť trestnoprávnym orgánom zmenu pobytu.

Zo záverov znaleckého posudku č. XXX/XXXX F.. Z. N. zo dňa 12.11.2007 vyplýva, že:

K dopravnej nehode došlo v pravotočivej zákrute s obmedzeným rozhľadom oproti jazdiacim vodičom, v klesaní pri posudzovaní situácie zo smeru od Prešova do Vranova nad Topľou, t. j. v smere jazdy vodiča vozidla zn. Mercedes Benz Sprinter. Miesto dopravnej nehody sa nachádza mimo uzavretú obec s obmedzenou rýchlosťou jazdy zo smeru jazdy vozidla Mercedes Benz Sprinter na 60 km/hod. Zo smeru jazdy vozidla Škoda Octavia je povolený rýchlostný limit 90 km/hod.. K zrážke vozidiel došlo v časti vozovky vyhradenej pre jazdu vozidiel v smere od Vranova nad Topľou do Prešova, kde vozidlo Mercedes Benz Sprinter po zablokovaní kolies prednej nápravy, v dôsledku intenzívneho brzdenia vozidla vodičom E. M., prešlo časť vozovky vyhradenej pre jazdu vozidiel v protismere.

Vozidlo Mercedes Benz Sprinter, ev. č. 93593 MO, v čase zrážky s vozidlom Škoda Octavia sa pohybovalo rýchlosťou 84 až 92 km/hod.. Bezprostredne pred zahájením procesu intenzívneho brzdenia vozidlo sa pohybovalo rýchlosťou 94 až 104 km/hod.. Vozidlo Škoda Octavia v čase zrážky sa pohybovalo rýchlosťou v rozmedzí 62 až 68 km/hod.. S poukazaním na úsek stúpania, jazda v zákrute a skutočnosti, že od rozpoznateľného prejazdu vozidla Mercedes do protismeru do doby zrážky uplynul čas približne 0,4 sekundy, potom v čase keď vozidlo Mercedes Benz prešlo do protismeru, vozidlo Škoda Octavia sa pohybovalo rýchlosťou v rozmedzí 65 až 70 km/hod..

Pri posudzovaní techniky jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz Sprinter, ev. č. 93593 MO, E. M., je odôvodnené vytknúť uvedenému vodičovi prekročenie maximálne povolenej rýchlosti jazdy o 34 až 44 km/hod.. Ďalej je z technického hľadiska odôvodnené vytknúť zvolenú techniku jazdy - intenzívne brzdenie v zákrute, ktoré automaticky vyvolá stratu možnosti smerového vedenia vozidla a tým jeho prejazd do protismeru. Na základe vykonanej analýzy priebehu nehodového deja v technike jazdy vodiča Škoda Octavia, S. Š., neboli zistené technické nedostatky. Vodič jazdil vo vyhradenej časti vozovky pre jeho smer jazdy v blízkosti jej pravého okraja.

Technickou príčinou zrážky vozidiel bol prejazd vozidla Mercedes Benz Sprinter, ev. č. 93593 MO, do protismeru z dôvodu jeho rýchlosti jazdy v pravotočivej zákrute. Rýchlosť jazdy ktorou vozidlo prechádzalo uvedenou zákrutou je z technického hľadiska odôvodnené hodnotiť ako kritickú rýchlosť na prejazd uvedenej zákruty na hranici bočného šmyku v pravom jazdnom pruhu pri posudzovaní situácie v smere jazdy uvedeného vozidla. Pri uvedenej rýchlosti jazdy v súbehu s intenzívnym brzdením vozidla vyvolaným činnosťou vodiča, došlo k narušeniu smerovej stability daného vozidla s následnou stratou možnosti smerového vedenia vozidla vodičom.

S poukazom na skutočnosť, že od doby, kedy vodič vozidla Škoda Octavia S. Š. mal technicky vytvorené technické podmienky pre spozorovanie, že vozidlo z protismeru prechádza do jeho jazdného pruhu po dobu, kedy došlo k zrážke vozidiel uplynul čas približne 0,4 sekundy, je z technického hľadiska odôvodnené tvrdenie, že uvedený vodič reálne nemal možnosť zrážke vozidiel zabrániť.

Za predpokladu, že vozidlo Mercedes Benz Sprinter, ev. č. 93593 MO by bolo v uvedenom úseku jazdilo maximálne povolenou rýchlosťou jazdy 60 km/hod., potom je technicky odôvodnené tvrdenie, že jeho vodič E. M. by mal mať vytvorené podmienky pre bezpečné minutie sa v smerovo rozdelenej časti vozovky pre jednotlivé smery jazdy - priestorové zabránenie zrážke.

Obhliadka oboch vozidiel bola vykonaná na mieste dopravnej nehody v čase dokumentovania miesta dopravnej nehody. V čase obhliadky vozidiel neboli na vozidlách aj napriek rozsahu ich poškodení zistené závady, ktoré by boli vyvolali pred miestom zrážky ich smerovú stabilitu, prípadne obmedzili

vodiča v ovládaní vozidla. Tým je možné potvrdiť, že na vozidlách nebola zistená závada, ktorú by bolo možné označiť za príčinu zrážky vozidiel. Z obhliadky vozidiel boli spracované zápisnice, ktorú sú súčasťou vyšetrovacieho spisu.

Z oznámenia spoločnosti Róbert Bosch, spol. s r.o. zo dňa 23.7.2007 vyplýva, že s S. Š., ktorý pracoval vo funkcii obchodný technický zástupca na divízii autopríslušenstva bol podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka ukončený pracovný pomer ku dňu 31.10.2007. Z tohto listu zároveň vyplýva, že nebohému bude vyplatené odstupné vo výške trojnásobku priemerného zárobku a taktiež mimoriadna odmena vo výške šesťnásobku priemernej mesačnej mzdy.

Z potvrdenia spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o. vyplýva, že S. Š., ktorý zomrel pri dopravnej nehode dňa 5.11.2007 bol v uvedený deň na ceste do sídla ich spoločnosti, kde mal podpísať zmluvu o obchodnej spolupráci ako obchodný zástupca pre financovanie ojazdených motorových vozidiel pre územie východného Slovenska, avšak k podpisu dohody žiaľ, kvôli smrteľnému úrazu pri dopravnej nehode, nedošlo. Z tohto potvrdenia zároveň vyplýva, že nebohý nemal byť v pracovnej pomere, ale mal pracovať ako obchodný zástupca a jeho odmena mala byť dohodnutá jednotlivo za každý obchodný prípad. Z potvrdenia zároveň vyplýva, že jeho nástupca v tejto pozícii (p. X.) mal ako živnostník za prvý rok výkonu činnosti hrubý príjem pred zdanením a zohľadnením výdavkov 65.557 EUR so základom dane 21.792,- EUR.. Táto skutočnosť vyplýva aj z pripojeného daňového priznania, kde je ako základ dane uvedená suma 21.792 EUR a daň na úhradu 3.268,22 EUR, pričom sa jedná o daňové priznanie za rok 2009.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 431 OZ, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Podľa § 448 OZ, fyzická osoba, voči ktorej mal zomretý v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu. Tento nárok sa posúdi a suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZoR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona

Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 71 ods. 1 ZoR, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 92 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, (ďalej len cit. zákon) fyzická osoba, voči ktorej mal poškodený, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, v čase úmrtia vyživovacia povinnosť určenú súdom a v čase úmrtia nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu. Podľa § 92 ods. 2 cit. zákona, pozostalostná úrazová renta sa vypláca v období, počas ktorého mala trvať vyživovacia povinnosť uvedená v odseku 1.

Podľa § 92 ods. 3 cit. zákona, nárok na pozostalostnú úrazovú rentu nevzniká fyzickej osobe, ktorej z dôvodu smrti poškodeného vznikol nárok na jednorazové odškodnenie.

Podľa § 92 ods. 4 cit. zákona, nárok na pozostalostnú úrazovú rentu zaniká dňom, v ktorom by poškodený dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 93 ods. 1 cit. zákona, mesačná suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí vo výške výživného alebo príspevku na výživu, ktoré bol poškodený povinný platiť ku dňu svojej smrti.

Podľa § 93 ods. 2 cit. zákona, suma pozostalostnej úrazovej renty alebo úhrn súm pozostalostných úrazových rent po tom istom poškodenom nesmie presiahnuť sumu úrazovej renty, na ktorú mal alebo by mal poškodený nárok pri 100-percentnej strate pracovnej schopnosti. To platí aj vtedy, ak poškodený bol poberateľ úrazovej renty z dôvodu nižšieho percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti.

Podľa § 93 ods. 3 cit. zákona, na zvyšovanie pozostalostnej úrazovej renty platí § 82 primerane.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 136/2008 účinného od 1.7.2008 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 5 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 450/2008 účinného od 1.1.2009 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 6,95 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 413/2009 účinného od 1..2010 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 3,05 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 404/2008 účinného od 1.1.2011 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 1,8 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 344/2011 účinného od 1.1.2012 sa dôchodkové dávky zvyšujú o 3,3 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 účinného od 1.1.2013 sa úrazová renta v roku 2013 zvyšuje o 3,05 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 účinného od 31.1.2013 sa úrazová renta v roku 2014 zvyšuje o 2,3 %.

Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 účinného od 1.1.2015 sa úrazová renta v roku 2015 zvyšuje o 1,32 %.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v platnom znení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa § 4 ods. 4 tohto zákona, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 6 tohto zákona, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné

plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 tohto zákona, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi /20/ a je povinný tento nárok preukázať. /21/

Podľa § 16 ods. 1 tohto zákona, vodič cudzozemského motorového vozidla je povinný uzavrieť s kanceláriou zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla na území Slovenskej republiky (ďalej len "hraničné poistenie"). Hraničné poistenie sa vzťahuje iba na škodové udalosti, ktoré vznikli na území Slovenskej republiky a na území iného členského štátu.

Podľa § 16 ods. 1, písm. a) tohto zákona, povinnosť uzavrieť hraničné poistenie podľa odseku 1 sa považuje za splnenú, ak na dobu prevádzky motorového vozidla na území Slovenskej republiky sa vodič preukáže zelenou kartou platnou na území Slovenskej republiky,

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) tohto zákona, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti,

Podľa § 24 ods. 2 písm. d) tohto zákona, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1.

Podľa § 24 ods. 3 tohto zákona, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že občan Ukrajiny a Rumunska, trvale bytom Ukrajina, E. M., J.. XX.X.XXXX, zavinil vznik dopravnej nehody pri ktorej zomrel manžel žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. až 4. rade. Z vyjadrenia Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 31.3.2010 vyplýva, že trestné stíhanie voči vinníkovi nehody bolo na území Slovenskej republiky zastavené, pričom za tento skutok bol na území Ukrajiny uznaný vinným. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že boli preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti vinníka dopravnej nehody, v dôsledku ktorej zahynul S. Š., a to porušenie právnej povinnosti zo strany vinníka nehody vodiča E. M., ktorý hrubým spôsobom porušil dopravné predpisy, keď prekročil maximálnu povolenú rýchlosť o 34 až 44 km/hod a prešiel do protismeru, pričom nebohy nemohol žiadnym spôsobom nehode zabrániť. Zároveň je nesporné, že týmto svojím konaním spôsobil žalobcom škodu, okrem iného tú, ktorá je predmetom tohto konania t.j. stratu na príjmoch žalobcov (renta), pričom medzi porušením právnej povinnosti a škodou je jednoznačná príčinná súvislosť a vodič motorového vozidla zavinil dopravnú nehodu minimálne vo forme nevedomej nedbanlivosti.

Pasívna legitímácia žalovaného vyplýva z ustanovenia § 24 ods. 3 s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, pričom žalovaný túto skutočnosť ani nenamietal.

Z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva kedy má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Z § 4 ods. 4 tohto ustanovenia vyplýva, že poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak (napr. § 24 ods. 2 tohto zákona). Aj keď obrana žalovaného v tomto konaní vyplýva iba zo skutočnosti, že § 92 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. pojednáva o tom, že sa má jednať o vyživovaciu povinnosť určenú súdom a žalovaný nepoukázal na žiadne iné skutočnosti, súd poukazuje na to, že povinnosť žalovaného plniť vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) tohto zákona, teda že vo vzťahu k žalobcom sa obsahovo jedná vlastne o „ušlý zisk“, pričom podľa názoru súdu je nesporné, že s poukazom na ustanovenie § 448 Občianskeho zákonníka je nárok žalobcov na pozostalostnú úrazovú rentu jednoznačne daný a zároveň s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. je daná aj pasívna legitímácia žalovaného.

Žalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že nárok na pozostalostnú úrazovú rentu má iba fyzická osoba, voči ktorej mal zomretý v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, z čoho vyplýva, že tento nárok má len osoba, ktorej bol zomretý povinný poskytovať výživu na základe rozhodnutia súdu. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že takýto výklad zákona ustanovenia § 448 Občianskeho zákonníka je neakceptovateľný, pričom je zároveň nelogické a diskriminačné, aby

takýto nárok patril iba osobám, ktorým bolo súdom určené výživné a nepatril by už osobám, ktorým osoba povinná poskytovať výživné, toto poskytovala dobrovoľne, v dostatočnej výške a teda že osoba z výživného oprávnená nebola nútená domáhať sa takéhoto nároku cestou súdu. (viď napr. aj rozsudok KS Trnava sp. zn. 11 Co 116/2013). Keďže v prejednávanej veci nedošlo k určeniu vyživovacej povinnosti nebohého voči žalobcom súdnym rozhodnutím, súd v tomto konaní výšku vyživovacej povinnosti skúmal ako otázku predbežnú, pričom vychádzal z príslušných ustanovení zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je jeho základná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samostatne sa živiť a rodič prispieva na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Toto ustanovenie sa teda týka vyživovacej povinnosti nebohého Michala Šimka voči žalobcom v 2. až 4. rade. Čo sa týka vyživovacej povinnosti medzi žalobkyňou v 1. rade a jej nebohým manželom, súd vychádzal taktiež z ustanovení zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že životná úroveň manželov je v zásade rovnaká.

Z ustanovenia § 448 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nárok na pozostalostnú úrazovú rentu a suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Týmto predpisom je citovaný zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, z ktorého ustanovenia § 92 ods. 1 síce vyplýva formulácia, že nárok na pozostalostnú úrazovú rentu má fyzická osoba voči ktorej mal poškodený, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania v čase úmrtia „vyživovaciú povinnosť určenú súdom“, avšak ako už bolo uvedené, žalobcovia si svoj nárok uplatňujú na základe § 448 Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 461/2003 Z.z. sú v danom prípade použiteľné len z hľadiska technického výpočtu mesačnej sumy pozostalostnej úrazovej renty, ktorá sa určí vo výške výživného, ktoré bol nebohý povinný platiť ku dňu svojej smrti, ako aj z hľadiska určenia maximálnej sumy súčtu pozostalostných úrazových rent po tom istom poškodenom (§ 93 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.), ktorú Sociálna poisťovňa určila na sumu 34.341 Sk, t.j. 1.139,91 EUR (čl. 179 spisu), pričom vzhľadom na nižšie uvedený výpočet renty pre žalobcov je zrejmé, že súčet rent túto sumu neprekračuje (82,30 + 3 x 44,36 EUR). Z ustanovenia § 94 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že manželka a nezaopatrované deti poškodeného, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania majú nárok na jednorázové odškodnenie. Na prejednanú vec však toto ustanovenie nemožno aplikovať, keďže nebohý S. Š. nezomrel v dôsledku pracovného úrazu ani choroby z povolania, ale v dôsledku dopravnej nehody zavinenéj iným účastníkom cestnej premávky.

Ako už bolo uvedené, pri výpočte pozostalostnej úrazovej renty pre žalobcov súd vychádzal z kritérií stanovených zákonom o rodine pre určenie výživného pre deti zo strany rodičov, resp. výživného medzi manželmi. Vzhľadom na skutočnosť, že nebohý Michal Šimko ukončil pracovný pomer s pôvodným zamestnávateľom spoločnosťou Róbert BOSCH, spol. s r.o. k 31.10.2007 s tým, že dňa 5.11.2007 v čase, keď došlo k smrtelnej dopravnej nehode bol práve na ceste do Bratislavy za účelom vybavenia formalít týkajúcich sa podpísania zmluvy o obchodnej spolupráci so spoločnosťou Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o., pre ktorú mal pracovať ako obchodný zástupca pre financovanie ojazdených motorových vozidiel pre územie východného Slovenska, súd vychádzal z pravdepodobného príjmu nebohého (čistý príjem za predchádzajúci kalendárny rok pred vznikom škody), pričom sa dá reálne predpokladať, že pokiaľ nebohý menil zamestnanie, bol by u nového zamestnávateľa dosahoval pravdepodobne vyšší príjem, čo potvrdila aj jeho manželka (žalobkyňa v 1. rade), ktorá sa vyjadrila, že manžel bol dohodnutý na vyššej základnej mzde s tým, že by bol aj naďalej užíval také výhody, aké mal u predchádzajúceho zamestnávateľa, teda využívanie služobného motorového vozidla a telefónu aj na súkromné účely. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ešte u nového zamestnávateľa nedosahoval žiaden príjem, súd vychádzal z jeho pravdepodobného príjmu, ktorý najreálnejšie vystihuje príjem nebohého, s ohľadom na skutočnosť, že spoločnosť Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. po tejto udalosti, post obchodného zástupcu v r. 2007, ani v nasledujúcom roku, neobsadila. Pravdepodobný príjem nebohého súd určil tak, že vychádzal z príjmu, ktorý dosahoval nebohý v predchádzajúcom roku t.j. za obdobie október roku 2006 až september roku 2007, keďže v mesiaci október bolo nebohému okrem riadnej mzdy vyplatené aj 3-mesačné odstupné a 6-mesačná mimoriadna odmena, pričom aj keď je zrejmé, že aj tieto prostriedky tvorili príjem žalobcov a tým vlastne zvýšili ich štandard, nejednalo sa o pravidelný príjem, z ktorého by mohol súd jednoznačne vychádzať pre účely určenia výživného zo strany nebohého v rámci riešenia predbežnej otázky, t.j. určenia sumy akú bol nebohý schopný poskytovať žalobcom z titulu výživného. Pri určení pravdepodobného príjmu súd vychádzal z čistej mzdy nebohého, ako aj jeho nepeňažných príjmov za uvedené obdobie (10/2006 - 9/2007), pričom po takomto výpočte (č.l. 41-45 spisu), príjem nebohého, bez odstupného a mimoriadnej odmeny, ktorá predstavovala sumu

380.000 Sk, predstavoval v priemere sumu 1.426 EUR mesačne. Vzhľadom na tento príjem nebohého súd dospel k záveru, že z takéhoto príjmu bolo v jeho schopnostiach a možnostiach poskytovať výživné v sume 170 EUR na každé z detí, a to aj s poukazom na skutočnosť, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, teda rodiny ako celku, a to aj s poukazom na príjem manželky nebohého. Pri určení sumy výživného súd špeciálne neodlišoval vek detí, pričom žalobkyňa v 2. rade mala v čase úmrtia svojho otca 16 rokov, žalobca v 3. rade skoro 13 rokov a žalobkyňa v 4. rade cca 7 a pol roka, pričom aj keď je predpoklad, že najvyššie náklady by mali súvisieť s najstaršou dcérou, všetky deti v tom čase navštevovali školy vo Vranove nad Topľou bez nejakých odlišných cestovných nákladov, pričom zvýšené náklady sa týkali skôr žalobcu v 3. rade, ktorý sa aktívne venoval športu a s tým súviseli určité zvýšené výdavky, ako aj u žalobkyne v 4. rade, ktorá v čase úmrtia jej otca mala určité zvýšené výdavky v súvislosti so školskými potrebami (škola v prírode), resp. blížiacim sa 1. svätým prijímaním. Z uvedených dôvodov preto súd vychádzal z určeného výživného 170 EUR mesačne pre každé z detí, pričom určeniu jednotnej sumy, podľa názoru súdu, zodpovedá aj určenie sirotských dôchodkov, ktoré boli u každého z detí určené rovnako v sume 125,64 EUR (čl. 261, 301, 293 spisu), pričom rozdiel medzi výživným a sirotským dôchodkom predstavuje sumu 44,36 EUR (170 - 125,64), čo je vlastne ušlá výživa - pozostalostná úrazová renta, ktorú súd určil u žalobcov v 2. až 4. rade a s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, pri kapitalizácii už splatných mesačných dávok renty, prihliadal zároveň na zvýšenie úrazovej renty v súlade s § 82 tohto zákona.

Žalobcom v 2. až 4. rade teda patrí každému pozostalostná úrazová renta, pri výpočte ktorej súd vychádzal z opatrení ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny týkajúcich sa zvýšenia úrazovej renty, pričom sa riadil nasledovným výpočtom:

- za obdobie od 11/2007 do 06/2008 - 44,36 EUR x 8 = 354,88 EUR
- za obdobie od 07/2008 do 12/2008 spolu so zvýšením, podľa Opatrenia ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR (ďalej len opatrenie) č. 136/2008 Z.z., o 5 % t.j. 44,36 x 1,05 = 46,58 x 6 = 279,48 EUR
- za obdobie od 01/2009 do 12/2009 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 450/2008 Z.z., o 6,95 % t.j. 46,58 x 1,0695 = 49,82 x 12 = 597,84 EUR
- za obdobie od 01/2010 do 12/2010 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 413/2009 Z.z., o 3,05 % t.j. 49,82 x 1,0305 = 51,34 x 12 = 616,08 EUR
- za obdobie od 01/2011 do 12/2011 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 404/2010 Z.z., o 1,8 % t.j. 51,34 x 1,018 = 52,26 x 12 = 627,12 EUR
- za obdobie od 01/2012 do 12/2012 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 344/2011 Z.z., o 3,3 % t.j. 52,26 x 1,033 = 53,98 x 12 = 647,76 EUR
- za obdobie od 01/2013 do 12/2013 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2012 Z.z., o 3,05 % t.j. 53,98 x 1,0305 = 55,63 x 12 = 667,56 EUR
- za obdobie od 01/2014 do 12/2014 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2013 Z.z., o 2,3 % t.j. 55,63 x 1,023 = 56,91 x 12 = 682,92 EUR
- za obdobie od 01/2015 do 03/2015 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 295/2014 Z.z., o 1,32 % t.j. 56,91 x 1,0132 = 57,66 x 3 = 172,98 EUR
spolu ..... 4.646,62 EUR.

Spolu pozostalostná úrazová renta za obdobie od 11/2007 do 03/2015 predstavuje kapitalizovanú sumu 4.646,62 EUR, ktorú súd priznal každému zo žalobcov v 2., 3. a 4. rade a taktiež do budúcnosti priznal každému zo žalobcov v 2., 3., a 4. rade mesačnú pozostalostnú úrazovú rentu od 1.4.2015 v sume 57,66 EUR v prospech každého zo žalobcov s tým, že mesačná pozostalostná úrazová renta sa bude naďalej upravovať - zvyšovať o percento jej zvýšenia určené príslušnými právnymi predpismi a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pri určení pozostalostnej úrazovej renty pre žalobkyňu v 1. rade t.j. manželku nebohého súd vychádzal zo skutočnosti, že samozrejme aj žalobkyňa v 1. rade bola a je povinná podľa svojich možností a schopností prispievať na výživu svojich detí, pričom aj v tomto prípade súd vychádzal zo stavu existujúceho v dobe smrti zomrelého, t.j. z príjmu, ktorý dosahovala manželka nebohého za totožné obdobie ako pri určení príjmu nebohého, t.j. za obdobie 10/2006 - 09/2007, pričom priemerný mesačný príjem žalobkyne v 1. rade predstavoval sumu 17.551,58 Sk t.j. 583 EUR mesačne. Z tejto sumy súd odrátal obdobne ako u nebohého sumu na výživné, pričom keďže pri určení výživného v prospech detí zo strany nebohého určil sumu predstavujúcu 35,76 % jeho príjmu, z takého istého kritéria vychádzal aj pri určení výživného žalobkyne v 1. rade v prospech detí, pričom pri takomto určení predstavuje suma výživného zo strany manželky nebohého na deti spolu 208,48 EUR mesačne a zostávajúca časť príjmu žalobkyne v 1. rade

predstavuje sumu 374,52 EUR mesačne. Čo sa týka príjmu nebohého, z ktorého súd vychádzal, t.j. zo sumy 1.426 EUR mesačne po odrátaní sumy výživného v sume 510 EUR mesačne, predstavuje zostatok jeho príjmu sumu 916 EUR mesačne. Spolu teda príjem nebohého a žalobkyne v 1. rade ako manželov predstavoval sumu 1.290,52 EUR, z čoho polovica predstavuje sumu 645,26 EUR, a to na základe základného kritéria vyplývajúceho zo zákona o rodine, teda že životná úroveň manželov je v zásade rovnaká, pričom keďže vdovský dôchodok bol žalobkyni v 1. rade priznaný v sume 188,44 EUR (č.l. 285), pozostalostná úrazová renta v prospech žalobkyne v 1. rade predstavuje 82,30 EUR mesačne ($583 - 208,48 = 374,52 + 916 = 1.290,52 : 2 = 645,26 - 374,52$ (zostávajúca časť príjmu) - 188,44 (vdovský dôchodok) = 82,30 EUR.

Pri výpočte pozostalostnej úrazovej renty pre žalobkyňu v 1. rade sa súd, obdobne ako u žalobcov v 2 až 4. rade, riadil nasledovným výpočtom:

- za obdobie od 11/2007 do 06/2008 - 82,30 EUR x 8 = 658,40 EUR
- za obdobie od 07/2008 - 12/2008 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 136/2008 Z.z., o 5 % t.j. 82,30 x 1,05 = 86,42 x 6 = 518,52 EUR
- za obdobie od 01/2009 - 12/2009 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 450/2008 Z.z., o 6,95 % t.j. 86,42 x 1,0695 = 92,43 x 12 = 1.109,16 EUR
- za obdobie od 01/2010 - 12/2010 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 413/2009 Z.z., o 3,05 % t.j. 92,43 x 1,0305 = 95,25 x 12 = 1.143 EUR
- za obdobie od 01/2011 - 12/2011 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 404/2010 Z.z., o 1,8 % 95,25 x 1,018 = 96,96 x 12 = 1.163,52 EUR
- za obdobie od 01/2012 - 12/2012 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 344/2011 Z.z., o 3,3 % t.j. 96,96 x 1,033 = 100,16 x 12 = 1.201,92 EUR
- za obdobie od 01/2013 - 12/2013 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2012 Z.z., o 3,05 % t.j. 100,16 x 1,035 = 103,21 x 12 = 1.238,52 EUR
- za obdobie od 01/2014 - 12/2014 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 329/2013 Z.z., o 2,3 % t.j. 103,21 x 1,023 = 105,58 x 12 = 1.266,96 EUR
- za obdobie od 01/2015 - 03/2015 spolu so zvýšením podľa opatrenia č. 295/2014 Z.z., o 1,32 % t.j. 105,58 x 1,0132 = 106,97 x 3 = 320,91 EUR

spolu .....8.620,91 EUR.

Spolu pozostalostná úrazová renta za obdobie od 11/2007 do 3/2015 predstavuje kapitalizovanú sumu 8.620,91 EUR, ktorú súd priznal žalobkyni v 1.rade, ktorej zároveň priznal do budúcnosti mesačnú pozostalostnú úrazovú rentu od 1.4.2015 v sume 106,97 EUR mesačne s tým, že táto sa bude ďalej upravovať - zvyšovať o príslušné percento jej zvýšenia určené príslušnými právnymi predpismi a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže rozhodnutie výšky plnenia záviselo od úvahy súdu, a to jednak ohľadom určenia, z akého príjmu je možné vychádzať pri určení výživného, ako aj ohľadom posúdenia predbežnej otázky, a to určenia sumy výživného, ktorou mohol nebohý prispievať na výživu žalobcov, pričom pri určení trov konania vychádzal z aktuálnej výšky pozostalostnej úrazovej renty, ktorú priznal žalobcom.

Podľa § 10 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platom znení, ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

Podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby žalobkyne v 1.rade je podľa § 10 ods. 1 a 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. platnej rovnako v čase podania žaloby ako v čase rozhodnutia súdu, vo výške 220,77 EUR z tarifnej hodnoty 6.418,20 EUR ($106,97 \text{ EUR} \times 12 \times 5 = 6.418,20 \text{ EUR}$).

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby u každého zo žalobcov v 2 až 4. rade je podľa § 10 ods. 1 a 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. platnej rovnako v čase podania žaloby ako v čase rozhodnutia súdu, vo výške

131,13 EUR z tarifnej hodnoty 3.472,20 EUR (57,66 EUR x 12 x 5 = 3.459,60 EUR), čo po znížení o 50 % činí 65,56 EUR za jeden úkon právnej služby u každého zo žalobcov v 2 až 4..rade.

Súd žalobcom priznal náhradu trov konania za tieto úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom 02.04.2009, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 6,95 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- podanie žaloby - 02. 04. 2009, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 6,95 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- účasť na pojednávaní 03. 03. 2010, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 7,21 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- účasť na pojednávaní 21.04.2010, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 7,21 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- účasť na pojednávaní 29.09.2010, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 7,21 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- písomné vyjadrenie - prehľad skutkového a právneho stavu 28.10.2010, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 7,21 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- písomné vyjadrenie k podaniu Soc. poisťovne 08.06.2011, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 7,41 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- účasť na pojednávaní 26.03.2014, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 8,04 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,
- účasť na pojednávaní 15.04.2015, pre žalobkyňu v 1.rade - 220,77 EUR + 8,39 EUR rež. paušál, pre žalobcov v 2. až 4. rade 3 x 65,56 EUR,

Spolu 3.823,63 EUR.

Súd žalobcom priznal aj náhradu cestovného a straty času za cesty Vranov nad Topľou - Prešov a späť:
- dňa 03.03.2010 vozidlo Fiat Punto VT711BG - PHM 0,059 km/l x 1,15Eur/l x 100 km = 6,79 Eur, amortizácia 0,183 Eur x 100 km = 18,30 Eur, strata času - 12,35 Eur x 4 polhodiny = 49,40 Eur , spolu 74,49 Eur,

- dňa 29.09.2010 vozidlo Fiat Punto VT711BG - PHM 0,059 km/l x 1,15Eur/l x 100 km = 6,79 Eur, amortizácia 0,183 Eur x 100 km = 18,30 Eur, strata času - 12,35 Eur x 4 polhodiny = 49,40 Eur, spolu 74,49 Eur,

- dňa 26.03.2014 vozidlo BMW VT106BO - PHM 0,052 km/l x 1,14Eur/l x 100 km = 5,93 Eur, amortizácia 0,183 Eur x 100 km = 18,30 Eur, strata času - 12,35 Eur x 4 polhodiny = 49,40 Eur, spolu 73,63 Eur,

- dňa 15.04.2015 vozidlo BMW VT106BO - PHM 0,052 km/l x 1,14Eur/l x 100 km = 5,93 Eur, amortizácia 0,183 Eur x 100 km = 18,30 Eur, strata času - 12,35 Eur x 4 polhodiny = 49,40 Eur, spolu 73,63 Eur,
Spolu 296,24 EUR.

Spolu 3.823,63+ 296,24 = 4.119,87 EUR + 20% DPH 823,97 EUR = 4.943,84 EUR. Spolu teda trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 4.943,84 EUR.

Súd nepriznal odmenu za úkony právnej služby - 02.06.2010 doplnenie dôkazov a doplnenia zo dňa 15.07.2014, 25.11.2014 a 17.03.2015, pretože sa jednalo iba o aktualizovanie predchádzajúcich doložených listín, čo podľa názoru súdu nemožno klasifikovať ako úkony právnej služba týkajúce sa veci samej.

Podľa ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

V predmetnom konaní bola spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. vyplatená zo štátnych prostriedkov náhrada vecných nákladov vo výške 25,73 EUR, čo predstavuje trovy štátu, na náhradu ktorých, súd podľa výsledku konania zaviazal žalovaného, ktorý neuznával ani základ nároku žalobcov.